

AUG. LE GRAS. †

Wederom is aan de Gooische schildersbent een harer beste leden ontvallen. Hadden wij Deutman te betreuren, verliezen wij in Hart Nibbrig 'n zeer persoonlijk kunstenaar, met Aug. Le Gras is een schilder heengegaan, die èn door zijn werk èn door zijn persoonlijkheid zeker langen tijd een ledige plaats zal achterlaten, en niet licht vergeten worden.

Hij was een merkwaardige figuur, buitengewoon lang, bij voorkeur gekleed in een fluweelen buis, met flambard op het hoofd, een pijp of sigaar in den mond, een ietwat bruinachtige huidkleur, een gang als een zee-man, breede joviale gebaren, zoo was het type van Le Gras. Hij had iets bohémienachtigs, in den goeden zin van 't woord; hij was een mensch die zich weinig om vormen bekommerde, maar meer zijn gevoel liet spreken, met zijn hart te rade ging. Hij was, zoo hoorden wij het bij zijn begrafenis aanduiden, een oermensch, iemand tot wien de conventionaliteit nog niet was doorgedrongen, en wat de mensch kenmerkte, dat vinden wij tot op zekere hoogte ook in zijn werk weer terug.

Zijn werk, en dat is een zeer omvangrijk

oeuvre, is het resultaat van jaren harde en ernstige studie — jaren waarin de beurs niet immer even goed gevuld is en waarin het dan moeilijk blijft zijn eigen persoonlijkheid te bewaren en niet te vervallen tot het maken van allemans-gading-schilderijen.

Aanvankelijk werkte hij veel in Artis, schilderde er kameelen, apen, aquariumstudies, paarden, honden, tot de gelegenheid hem gunstig werd, en hij een reis naar Tunis en Algiers kon maken. Van toen af was de richting in zijn werk bepaald, liet de blauwe Afrikaansche lucht hem niet meer los, bleef de heldere zon van de Sahara hem boeien, en trok hij telkens weer met langere of kortere tusschenpoozen naar Gardaia, naar Kairouan, naar Tunis om er nieuwe indrukken op te doen, om frissche schetsen mede te brengen. En die schetsen, los en vlot, direct raak, helder en frisch, zij behooren tot

AUG. LE GRAS.

zijn beste werken. Daar zit de spontane weergave der impressie zoo goed, zoo zuiver in. Trouwens Le Gras was een goed opmerker, die het typeerende der dingen wist vast te houden, en het in zijn schilderijen accentueerde. De witte daken van moskeeën, de torens der minarets, afstekende tegen effen blauwe lucht, de sterke scha-